

Fiskivinnustevnan í Klaksvík:

Tað er ikki tíðarhóskandi at gera langfreistaðar avtalur

— segði grønlendingurin Ulrik Rosing, næstformaður í fiskimannafelagnum KNAPP í Godthåb.

Vit prenta røðu hansara her:

I mange år har fremmede fiskere haft specielle rettigheder til at fiske omkring Grønland, der har intet været til hinder herfor så længe der var masser af fisk omkring vore kyster. Mulighederne for sådanne ordninger har også været store så længe grønlændernes eget fiskeri ikke var tilstrækkeligt udviklet i forhold til andres. Mulighederne for at give sådanne rettigheder har endog været så store at man kunne give tilladelse til at anlægge fiskeristationer på en ikke ringe kyststrækning. De fremmede fiskeres muligheder for at udnytte vore fiskeressourcer var således ret gunstige så længe vi ikke selv var i stand til at komme udenskers. Dengang var be-

standen af torsk så stor, at man mente, at det var umuligt at forringe torskebestanden, men vore erfaringer idag s'ger os, at klimaforværringen ikke kan være den eneste årsag til nedgangen. Det vil være overdrevet ikke at betragte den forbedrede tekniks større effektivitet som en væsentlig årsag til torskebestandens nedgang ved vore kyster.

Man kan ikke længere basere vores fiskeri på torsk alene, og derfor er vi nødt til at finde nye veje at gå. Vi må nu betragte udenskers rejfiskeri som et alternativ. Her må man være vågen over for at tilfældet med torsken ikke gentager sig, og skridt til beskyttelse af denne bestand må allerede ta-

ges nu. Som fiskeridirektøren for Island agde til os i går: Vort land består af klipper omgivet af fisk, hvis man fjerner fisken har vi intet tilbage. Her til kan vi bare tilføje at vore klipper er dækket af is. Vort geografiske placering gør det jo ikke muligt at gå ad andre veje i erhvervsvalget. Særlige aftaler ved Grønland har snart i en menneskealder eksisteret uforandret på trods af at fiskeri redskaberne har været ude for en stadig udvikling. Når vi har givet andre lande rettigheder til at fiske ved Grønland, er der vist en væsentlig ting, man ikke har taget med i betragtning, nemlig at vi ikke samtidig har fået rettigheder ved deres områder. Man må erkende den kendsgerning, at vi allerede i morgen ikke har mulighed for at nærme os jeres kyster, jeres rettigheder må nærmest betragtes som en gestus fra vores side.

At grænsen for de steder, man har fået særlige rettigheder til at fiske er trukket for langt ind, er blevet mere og mere klart for os, efter at vi nu er kommet udenskers. I takt med moderniseringen af rejfiskeriet er nogle felter nærmest

kysten og som var tilgængelige for de mindre fiskerbåde blevet tomt ved overfiskning. Der bliver fisket uanset om der er mørkt eller lyst, om der er dårligt vejr eller godt vejr, selvfølgelig kommer der rejser til feltene igen, længere udefra, men det sker ikke i løbet af kort tid. Det er også beklageligt, at man smider de mindre rejser ud igen for at få plads til de store, som er mere foretrukket.

Sådanne forhold, som jeg her har skildret, er ikke fraser, jeg har jo selv været øjenvidne til det, der foregår, og kan få det beviset hvornår det skulle være, derfor kan man ikke længere tie om disse forhold. Det er ikke mærkeligt, at lande med højt udviklet fiskeri har problemer, når vi har fået så store problemer med vort fiskeri, navnlig indenskers. Vores fangster bliver betalt mindre end jeres, vore fartøjer er dyrere end jeres, vort fiskeri er meget sæsonbestemt på grund af is, og vore fartøjer er mere udsat for overisning. Uddannelser og oplysning er først intenst ført ud i livet på et meget sent tidspunkt, hvilket jo har medført, at vi har svært med at følge

med udviklingen, og disse forhold har uden tvivl spillet en rolle ved vore gensidige forhandlinger. Det er et stort spørgsmål om man længere kan spille på, at vi har rigsfællesskab, p.g.a. mange forskellige forhold såsom geografiske placeringer, og de stadig stigende problemer på specifikke geografiske områder. Vi må heller ikke komme uden om, den forskel, der er mellem jeres og vores rettigheder, idet vi kun har forhåbninger til fiskeriet omkring Grønland og har ikke chance for at tage andre steder hen. Man må forstå at mine udtalelser hverken er udtryk for aggression, efterligning af andre eller jergerrighed overfor nabo landene, man må gøre sig klart at det er nødvendigt at vi drager ting frem på den måde for at det grønlandske samfund i fremtiden kan have noget at leve af og være i stand til at stå på egne ben, således at vi undgår at leve af andres medlidenhed. Jeg ved at gensidige rettigheder kan eksistere i fremtiden, men det er ikke længere tidssvarende at indgå langvarige aftaler og det er nødvendigt at tage fornuften med i betragtning og ikke være blind overfor de meget omskiftelige forhold vi lever under. Jeg foreskriver aftaler hvor alle parter får lige fordele, det manglende samarbejde kan ikke måles med de ensidige fordele man har kunnet opnå, hvilke resultater har vi fået ud af at tillade andre at have rettigheder til at fiske ved Grønland. Vi må åbenlyst snakke om problemerne for at opnå gensidige forståelser; for at forstå hinanden bør vi mødes oftere. Vi er glade for at kunne deltage ved sådan et møde og vi håber at få gode resultater ud af det.

Tryggingarsambandið FØROYAR

Føroya Kríggstrygging	Tlf. 1090
Føroya Sjóvátrygging	- 1090
Føroya Brunatrygging	- 1098
Føroya Vanlukkutrygging	- 1466

Vit tryggja:

Bátar, skip, vørur, hús, innbúgv, akføro. a.

Føroyingar eiga at tryggja í landsins egnu trygging.

Kunngerð

Sambært gr. 6 í lögtingslóg nr. 13 frá 21. mai 1954 um býarskipanir og byggisamtyktir verður her gjørt kunngjort:

Uppskot til serstaka byggisamtykt nr. 11 fyrri ein part av Tórshavnar kommunu (økið frá Krákugjógv niðan í Bug) verður framlagt til alment eftirlits á teknisku deild Tórshavnar býráðs, Sverrisgøtu 5, frá 15. november til 5. december 1973, báðar dagar íroknaðir, allar gerandisdagar uttan leygardag, frá kl. 10.00 til kl. 12.00 og frá kl. 13.30 til kl. 15.00, og harumframt hós dagar frá kl. 17.00 til kl. 19.00.

Uppskotið til byggisamtykt nr. 11 umfatar matr. nr.: 1346b, 1346c, 1358a, 1358b, 1358c, 1358d, 1359a, 1359b, 1359c, 1359d, 1359e, 1359f, 1359g, 1360a, 1360b, 1360c, 1361, 1362b, 1363b og partar burtur av matr. nr.: 1341a, 1344, 1345, 1346a, 1347, 1348, 1349a, 1350, 1362a, 1363a, litra »dy«

alt í Tórshavnar kommunu og eisini allar jarðarlutir, sum eftir 1. november 1973 verða frábyttir nevndu ognum.

Mótmæli móti uppskotinum til serstaka byggisamtykt nr. 11 og møgulig broytingaruppskot til hetta, verða at senda býráðnum skrivliga í seinasta lagi 15. februar 1974.

Innkomin mótmæli og broytingaruppskot, ið býráðið ikki tekur við, verða send saman við uppskotinum, tá hetta verður sent Føroya landsstýri til góðkenningar.

Tórshavnar býráð, 13. november 1973.

Stættarstríð - Stættarmunur

Í leiðarategi blaðsins fyrri stuttum var yvirskrifað: Stættarstríð, sum skuldi ligið javnaðarflokkinum ógvuliga nær at vaka yvir. Og persónliga eri eg ikki í iva um, at blaðstjórin ikki letur nakað uppá prent frá sínum egna penni, sum ikki er fult í trád við hansara politisku hugsan. Men tað er bara ikki líka lætt hjá honum at fremja hugsan sína sum at seta hana uppá prent — undir núverandi umstøðum. Hetta er einans gjørligt saman við monnum, sum hava vilja og rygg til at skera igjøgnum. Mær og mongum fyrikemur, at beina burt stættarmunur

í leiðarategi blaðsins fyrri stuttum var yvirskrifað: Stættarstríð, sum skuldi ligið javnaðarflokkinum ógvuliga nær at vaka yvir. Og persónliga eri eg ikki í iva um, at blaðstjórin ikki letur nakað uppá prent frá sínum egna penni, sum ikki er fult í trád við hansara politisku hugsan. Men tað er bara ikki líka lætt hjá honum at fremja hugsan sína sum at seta hana uppá prent — undir núverandi umstøðum. Hetta er einans gjørligt saman við monnum, sum hava vilja og rygg til at skera igjøgnum. Mær og mongum fyrikemur, at beina burt stættarmunur

í leiðarategi blaðsins fyrri stuttum var yvirskrifað: Stættarstríð, sum skuldi ligið javnaðarflokkinum ógvuliga nær at vaka yvir. Og persónliga eri eg ikki í iva um, at blaðstjórin ikki letur nakað uppá prent frá sínum egna penni, sum ikki er fult í trád við hansara politisku hugsan. Men tað er bara ikki líka lætt hjá honum at fremja hugsan sína sum at seta hana uppá prent — undir núverandi umstøðum. Hetta er einans gjørligt saman við monnum, sum hava vilja og rygg til at skera igjøgnum. Mær og mongum fyrikemur, at beina burt stættarmunur

í leiðarategi blaðsins fyrri stuttum var yvirskrifað: Stættarstríð, sum skuldi ligið javnaðarflokkinum ógvuliga nær at vaka yvir. Og persónliga eri eg ikki í iva um, at blaðstjórin ikki letur nakað uppá prent frá sínum egna penni, sum ikki er fult í trád við hansara politisku hugsan. Men tað er bara ikki líka lætt hjá honum at fremja hugsan sína sum at seta hana uppá prent — undir núverandi umstøðum. Hetta er einans gjørligt saman við monnum, sum hava vilja og rygg til at skera igjøgnum. Mær og mongum fyrikemur, at beina burt stættarmunur

Stættarstríð ikki skal hava luyvi at vera; men er heitur hugsanin, at hesin als ikki er nokrum umstøðum eigur at verða uppheldin sum ein yvirklassi — og sum sagt als ikki av javnaðarflokkinum!

Væl er okkara tilvera sum menniskju so skapað, at ongan tíð verða vit øll javnsillaði, hvørki á ein ella annan hátt, og tí er tað floksins skylda at gera tað hann megnar og visa vilja til at upphalda rettvísi yvir fyrri lágum sum hugum uttan mun til lit ella kyn, so sum fyriskrivað er. — So statti eru vit samdir um at flokkurin eigur at virka syri javnrættindi.

Sagt verður, at einasta alternativ er, at stuðla javnaðarflokkin og soleiðis vera við at økja um ávíkum floksins til tess at minka um stættarmunin. Hetta er sjálvsagt greið tala — men???

Her átti einin ivi at verið.

Javnaðarmáður.